

5.8.1990

החזק

תיקון שהחמיץ

לפחות עתה ברור, שמי שהחמיץ את מיעוט המתקבלים ללימודי משפטים, כמענה שאין רי מקום באולמות ההדצאה או שיש מהסוד במורים בעלי שיעור קומה, פשוט הסעו את הציבור. עוד לא יבשה הדיו על סיוטת התיקון בוזק וכבר הודרו כמה מבכירי הפרטים בני קולטות למשפטים להודיע על הקמת "בתי-ספר למשפטים". חיש קל נמצאו מורים ראויים וחדי ללימוד פנויים. גם בספרייה המשפית סית פחתה הצפימות.

דרכם של מי שמבקשים לנצל מצוקה אמיתית או מרומה של אלפי מועמדים בכוח ללימוד משפטים, במחיר שאינו שווה לכל נפש, לא תהיה בודאי טובה בשדושים. כבר עתה ידוע שהי סיגאט של אוניברסיטת תל-אביב, הגוף האקדמי של מוסד זה, לא ימח: לתת את ברכתו. צריך להגיד, שלכמה מהמועמדים ידיו סיכות שאינו ממין העניין, וייתכן שגם סתם צרות-עין תתלחה לריוי גים. אבל ברור, שבחלק מההתנגדויות יהיה טעם רב.

העובדה, שמיישור טרח לבטל את לימודי הערב במקלטה למשי פטים בתל-אביב, כדי לפנות מקום למכללה הפרטית, תוסף ממדי לאיזוהת הכללית. ראוי לציין, שרבים מאוד מהשופטים ומעורכי-דין הידועים למדו בערבים. מי שנוטל מארס שעובר לפרגמטו בשעות היום את האפשרות ללמד משפטים בשעות הערב, שוגע באחד מיסודותיה של כל תורה חופשית: הזכות של כל אחד לשאוף לעתיד טוב יותר.

בימה חופשית

להקמתן החפזה מעט של המכללות למשפט נתלו כמה תופעות לזואי מכוערות, שנתנו חיזוק למי שסברו כל העת, שגם מי שכונותיהם טובות ייסתפו בסופו של דבר

קצת עריכת-הדיון בכל זאת שונה משאר המקצועות האקדמיים, שהרי רק מקרב העוסקים בו נבחרים השופטים. ברור אפוא, שגם בוגרי מכללות יבקשו ביים מן הימים להתפנות לשופטים ולא יהיה אפשר, מן הסתם, למנוע זאת מהם. כיצד, אם כן, ירגיש שופט, שאין לו השכלה משפטית גבוהה, כשיופיע בפניו, למשל, עורך-דין שסיים תואר שני באוניברסיטה והאם יישב שופט בוגר מכללה על כס המשפט בבית המשפט העליון, או שמא ייקבע בוזק ששופטים מ"הסוג הנחות" יוכלו לכהן רק בבית משפט לעניינים מקומיים? אין חולק על כך, שהמצב הבלתי מתקבל על הרעת, שבו העומדים בראש הפקולטות למשי פטים קבעו תגא קבלה שרירי תיים, כמעט בלתי מציאותיים, היה טעון תיקון. ספק אם הפתרון שגמצא הוא הטוב ביותר. אבל

מאת ד"ר חיים משגב

הכותב הוא עורך-דין וחבר המועצה הארצית של לשכת עורכי-הדין

במוסדות המרכזיים של לשכת עורכי-הדין יודעים שבקרב הזה, כנכל קרב נאסף, לא יהיו מנצי חים. אף שלא אל הילך הזה פיללו יזומיו של התיקון ה-17 בחוק לשכת עורכי-הדין, הקובע שגם מי שסיים את לימודיו במוסד שאינו מעניק השכלה משפטית גבוהה יר חשב כמי שרשאי להירשם כמתמחה, איש לא יאמין עוד לפרנסיה שאין הם פועלים עתה, בהתנגדותם ליישום התיקון, ממניעים אנוכיים.

רבים מודים, כי להקמתן החפזה-משנה של המכללות למשפט, שכל אחי יכול להירשם בהן, נתלו כמה תופעות לזואי מכוערות למדי. מודעות הענק שפורסמו בעיתונים רק חיזקו את ידיהם של אלה שסברו כל העת, שזרם האדירים שיפרוץ עתה יש טוף גם את מי שכונותיהם היו טובות. גם העובדה, שכמה מיוזמי התיקון בחוק עומדים בראש המכללות החודשות, אינה מוסיפה לעוצמת טיעוניהם של המחייבים את השינוי.

קרוב לוודאי שאיש לא נתן דעתו על האפשרות, שבעוד כמה שנים יהיו בלשכת עורכי-הדין שני סוגים של חברים - כאלה שקיבלו השכלה משפטית גבוהה וכאלה שסיימו מכללות חודש-אחד בריסאות. תופעה זו קיימת בקרב רואי-החשבוה, אבל מה לעשות ומי